

Sygn. akt: I Ns 381/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Monika Mleczo-Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2022 r. w Chełmnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. B.

z udziałem G. P., A. P.

o rozgraniczenie nieruchomości

postanawia:

1. między nieruchomościami położonymi w K., gmina C. oznaczonymi jako:

- działka ewidencyjna nr (...) dla której Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...), stanowiącej własność J. B.,
- działki ewidencyjne nr (...) dla których Sąd Rejonowy w Chełmnie prowadzi księgę wieczystą (...), stanowiącej własność G. P. i A. P. we wspólności ustawowej,

ustala granicę – według linii oznaczonej kolorem czerwonym na załączonej mapie sporządzonej przez biegłego sądowego inż. Z. R. (1) 28.07.2021r. (k. 74 akt sprawy).

2. Zasądzić od uczestników G. P. i A. P. solidarnie na rzecz wnioskodawcy J. B. kwotę 1 720 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

3. Nakazać pobrać solidarnie od uczestników G. P. i A. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie kwotę 2 616,31 zł. (dwa tysiące sześćset szesnaście złotych 31/100 groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sędzia

Monika Mleczo - Pawlikowska

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować i zakreślić w Rep Ns.

2. Na wokandę.

3. Odpis postanowienia doręczyć:

- P.. wnioskodawcy
- P.. uczestników.

4. Na podstawie art. 15zszs⁹ ust 2 zd. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. tj. z dnia 16 października 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1842 z późn. zm) d oręczyć profesjonalnemu pełnomocnikowi (adwokatowi/ radcy prawnemu) pismo sądowe **za pośrednictwem portalu informacyjnego** wraz z pouczeniem, iż niniejsze doręczenie następuje w trybie art. 15zszs⁹ ust 2 zd. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych z dnia 2 marca 2020 r. tj. z dnia 16 października 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1842 z późn. zm.) i wywołuje skutki procesowe określone w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego zgodnie z art. 15zszs⁹ ust 4 tej ustawy.

5. Przesłać pełnomocnikowi uczestników rad. pr. A. H. niedoręczone wcześniej pisma dla uczestnika G. P.: odpis pisma procesowego pełn. wnioskodawcy z dnia 21.01.2022r. i odpis pełnomocnictwa udzielonego przez uczestniczkę A. P. pełnomocnikowi rad.pr. A. H..

6. Akta z wpływem lub za 10 dni.

C. dnia 22 kwietnia 2022r.

Sędzia

Monika Mleczko - Pawlikowska

Sygn. akt I Ns 381/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 października 2019r., nr (...) (...), która stała się ostateczna w dniu 13.11.2019r. Wójt Gminy C. umorzył postępowanie administracyjne w sprawie rozgraniczenia nieruchomości objętej księgą wieczystą (...), położonej w K., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...), stanowiącej własność J. B., z nieruchomością objętą księgą wieczystą (...), położoną w K., oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka nr (...), stanowiącą własność A. i G. P. i przekazał sprawę do rozpatrzenia do Sądu Rejonowego w Chełmnie.

Wniosek o rozgraniczenie złożył J. B. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd ustalił co następuje

Nieruchomość położona w K., oznaczona w ewidencji gruntów jako działka nr (...), stanowi własność J. B.. Dla nieruchomości tej prowadzona jest przez tutejszy Sąd księga wieczysta (...). Wnioskodawca nabył własność przedmiotowej nieruchomości na podstawie umowy sprzedaży z dnia 10 marca 2018r. zawartej przez notariuszem J. P. w C..

/okoliczność bezsporna a ponadto dowody: odpis zwykły księgi wieczystej (...) k. 11-12, mapa ewidencji gruntów k. 5, wypis z rejestru gruntów k. 10, wydruk aktualnej treści księgi wieczystej k. 121- 125/

Od zachodu działka nr (...) graniczy na całej długości z działką nr (...), a od północy na krótszym odcinku z działką (...), stanowiącymi własność A. i G. małżonków P.. Dla nieruchomości uczestników prowadzona jest księga wieczysta (...). Uczestnicy nabyli własność przedmiotowej nieruchomości na podstawie umowy warunkowej sprzedaży i umowy przeniesienia własności z dnia 09.10.2007r. zawartej przez notariuszem D. R..

/okoliczność bezsporna a ponadto dowody: kopia mapy ewidencyjnej k. 16, mapa ewidencji gruntów k. 5, wydruk aktualnej treści księgi wieczystej (...) k. 126 – 141/

Działka nr (...) ma kształt prostokąta oraz pas gruntu 85 x 4 metry, stanowiący dojazd do gminnej drogi publicznej oznaczonej jako działka (...). Pas gruntu stanowiący dojazd do drogi publicznej to nieutwardzony grunt porośnięty trawą. W dalszej części działki (...) w przedłużeniu 4 metrowego gruntu – dojazdu do drogi gminnej wzdłuż działki (...) następuje stopniowe obniżenie terenu, jako grunt podmokły. W odległości 100 metrów od pasa gruntu będącego dojazdem do drogi publicznej, wzdłuż gruntu działki (...) widoczne są skarpy rowu odprowadzającego wodę w kierunku północnym. Kilkadziesiąt metrów dalej w kierunku północnym widoczna jest woda w rowie. Skarpy rowu regulowane są na całej jego długości od strony działki (...), a od strony działki (...) skarpa bywa urwista i porośnięta krzewami i drzewami. Do końca granicy działek (...) lustro wody w rowie staje się coraz szersze, a rów coraz głębszy. Woda płynąca w rowie między gruntami działek (...) po dopłynięciu do gruntu działki (...) zmienia swój bieg i płynie dalej rowem między działkami (...).

/dowód: opinia biegłego geodety inż. Z. R. (2) k. 68/

Grunt działki nr (...) wykorzystywany jest jako łąka (za wyjątkiem pasa długości 150 metrów wzdłuż rowu), a grunt działki nr (...) jako rola z uprawą kukurydzy.

/dowód: opinia biegłego geodety inż. Z. R. (2) k. 68/

W 1993 r. została wydzielona działka nr (...), bez ustalenia przebiegu granicy działki (...) (później (...)) i (...) (później (...)) na odcinku równoległym do odcinka granicy wydzielonej działki (...). Dokumentacja wydzielenia działki (...) wskazuje na pozostawienie pasa gruntu między działką (...), jako dojazdu do działki (...), wzdłuż odcinka granicy działki (...).

W 1995r. dokonane zostało rozgraniczenie gruntu drogi gminnej – działki (...). Wywołało ono potrzebę ustalenia położenia punktu granicznego nr 50 (aktualnie 611) tj. punktu początkowego linii granicznej pomiędzy działkami (...) (aktualnie 11/8). Znak punktu nr 50 (aktualnie 611) został prawdopodobnie zniszczony podczas prac ziemnych zakładania wodociągu gminnego lub budowy pasa drogi gminnej. Podczas wykonywania prac ustalenia granic działki (...) w 2018r. odszukano znak x w asfaltowej nawierzchni zjazdu z jezdni drogi gminnej. Biegły ustalił poprawność położenia tego znaku przy wykonywaniu prac pomiarowych dla celów opinii.

/dowód: opinia biegłego geodety inż. Z. R. (2) k. 72/

W trakcie rozgraniczenia dokonywanego w postępowaniu administracyjnym, właściciele graniczących nieruchomości nie doszli do porozumienia. Przedstawiciel wnioskodawcy zgodził się na zaproponowany przebieg granic, natomiast uczestnik zasugerował przeprowadzenie rozgraniczenia w sposób oznaczony na szkicu granicznym kolorem niebieskim. Geodeta ustalił granicę w oparciu o dokumenty otrzymane z (...) Ośrodka (...), z których wynikało, iż granica przebiega środkiem rowu. Rów biegnie prawie na całej długości granicy za wyjątkiem 150m. Przy ustalaniu granic zarówno po 1945r. jak i przed tą datą, granice były tak ustalane, że przebieg granic był po naturalnych ciekach wodnych przez środek rowu. Jedna część rowu należała do właściciela jednej nieruchomości, druga część rowu do właściciela drugiej nieruchomości. Każdy z właścicieli mógł korzystać z rowu i drzewostanu przy rowie.

/dowody: oświadczenie geodety k. 15, kopia mapy ewidencyjnej k. 16, protokół graniczny k. 18 – 20, zeznania świadka A. K. k. 43/

Sąd ustalił, co następuje.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty przesłane przez organ administracyjny z administracyjnego postępowania rozgraniczeniowego, treść ksiąg wieczystych, zeznania świadka A. K., opinię biegłego geodety i przesłuchanie wnioskodawcy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. K., albowiem zeznawał on w sposób spójny, logiczny i przekonujący. Wyczerpująco odpowiedział na wszystkie pytania Sądu i uczestników postępowania.

Sąd uznał za przekonującą opinię sporządzoną przez biegłego geodetę inż. Z. R. (1). Biegły posiada wiedzę i doświadczenie konieczne dla sporządzenia tego typu opinii. Ponadto opinia sporządzona została w sposób jasny i rzetelny, była kategoryczna i wyczerpująca. Sporządzona opinia nie zawierała błędów natury logicznej. Jak wynikało z opinii biegłego brak było możliwości ustalenia stanu prawnego nieruchomości i gruntów, co biegły wyczerpująco wyjaśnił. Biegły również w sposób logiczny i wyczerpujący uzasadnił projekt rozgraniczenia działki (...). Odpis opinii został doręczony uczestnikom postępowania i żadna ze stron nie złożyła zarzutów do opinii.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzonych w sprawie, albowiem nie były one kwestionowane przez strony, a ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Nie podlegał uwzględnieniu wniosek pełnomocnika uczestnika o otwarcie na nowo zamkniętej rozprawy, złożony w dniu 25 stycznia 2022r., a więc już po zamknięciu rozprawy w oparciu o przepisy ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem przeciwdziałaniem i zwalczaniem C. (...) z dnia 2 marca 2020r. tj. z dnia 29 października 2021 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 2095).

O terminie rozprawy w 21 grudnia 2021r. wnioskodawca i uczestnik byli jedynie zawiadomieni. Sąd przeprowadził całe postępowanie dowodowe (brak było wniosków dowodowych ze strony wnioskodawcy i uczestnika), a o dowodzie z opinii biegłego sąd postanowił z urzędu, gdyż w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości taki dowód jest niezbędny i nie wymaga inicjatywy stron. Zatem nawet nieobecność uczestnika wywołana chorobą nie skutkowałą koniecznością odroczenia rozprawy. Zgodnie bowiem z art. 513 kpc, Niestawiennictwo uczestników nie tamuje rozpoznania sprawy. Przepisów o wyroku zaocznym nie stosuje się.

Nieuzasadniony był zarzut nieotrzymania kompletnej opinii biegłego przez uczestnika. Biegły przysłał do Sądu 4 egzemplarze opinii geodezyjno - kartograficznej, kartę pracy, rachunek i dokumentację fotograficzną, która była osobną dokumentacją, a nie częścią składową opinii. Dokumentacja ta znajdowała się w aktach sprawy i każda ze stron mogła się z nią zapoznać.

Faktem jest, iż Przewodnicząca poinformowała strony, iż biegły zawiadomi ich o terminach oględzin. Informację taką Przewodnicząca przekazała w oparciu o to, iż zazwyczaj biegli zawiadamiają strony o pracy na nieruchomości. Jednakże nie mają takiego obowiązku (brak podstawy prawnej zobowiązującej biegłego do zawiadomienia stron o terminie pomiarów i prac na nieruchomościach). Jak widać biegły sporządzający opinię w niniejszej sprawie, takiej praktyki nie ma. Nie zmienia to jednak faktu, iż odpis opinii biegłego został doręczony uczestnikom w dniu 20 września 2021r. wraz z zobowiązanemu do wskazania, czy zgłaszają jakieś uwagi co do opinii w terminie 14 dni. Wyznaczony termin upłynął w dniu 5 października 2021r. i uczestnicy nie podnieśli żadnych zarzutów. Zobowiązanie stron przez Przewodniczącą ma na celu zapewnienie sprawnego toku procedowania. Jeśli strony mają jakieś zarzuty do opinii to winny je podnieść właśnie w tym momencie, gdyż Przewodnicząca nakłada to zobowiązanie pod rygorem uznania milczenia za brak uwag, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Zatem podnoszenie takich zarzutów dopiero w piśmie wniesionym w styczniu 2022r., po zamknięciu rozprawy jest działaniem spóźnionym, mającym na celu jedynie przewlekanie postępowania. Tak samo powoływanie dopiero w tym piśmie wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka, w sytuacji gdy na pierwszym terminie rozprawy Przewodnicząca pouczyła strony o treści art. 6kc i art. 232 kpc i żadna ze stron nie zgłosiła wniosków dowodowych.

Przechodząc do rozważań prawnych na wstępie wskazać należało, iż przepis art. 153 kc ustala trzy kryteria rozgraniczenia nieruchomości, której granice stały się sporne oraz kolejność ich stosowania. Są to: aktualny na chwilę orzekania stan prawny nieruchomości, ostatni stan spokojnego posiadania oraz wszelkie okoliczności.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 13.06.2002 r., ((...), LEX nr 56046) wymienione w art. 153 kc kryteria rozgraniczenia wyłączają się wzajemnie, dopóki więc nie zostanie przesądzone, że nie jest możliwe

ustalenie granic na podstawie pierwszego kryterium, niedopuszczalne jest posłużenie się dalszymi. Zgodnie z tym sąd obowiązany jest dokonać rozgraniczenia w pierwszej kolejności według stanu prawnego, jeżeli tylko materiał w sprawie pozwoli na ustalenie tego stanu, w szczególności pozwoli na ustalenie do jakiej granicy na gruncie sięga prawo własności właścicieli gruntów sąsiadujących. Przepis ten wymaga należytego wyjaśnienia tytułów własności w aspekcie faktycznym i prawnym.

W orzeczeniu z dnia 20 listopada 2014 r. (...) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż zasada wzajemnego wyłączenia się kryteriów przewidzianych w art. 153 kc wyklucza korygowanie przebiegu granic ustalanych według stanu prawnego poprzez włączenie kryterium ostatniego spokojnego stanu posiadania czy kryterium wszelkich okoliczności, zarówno co do całej granicy, jak i jej fragmentów. Zakres rozstrzygnięcia jest szerszy w postępowaniu sądowym, bo sąd ustala stan prawny nieruchomości i zakres prawa własności uwzględniając również jego zmiany takie jak nabycie prawa własności w wyniku zasiedzenia. Szerszy jest także zakres postępowania dowodowego, bo ocenie w ramach art. 233§ 1 kpc podlegają wszystkie dowody przewidziane w Kodeksie postępowania cywilnego, w tym także dowody wymienione w art. 31 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 ze zm.) i w Rozporządzeniu z 14 kwietnia 1999 r. w sprawie rozgraniczania nieruchomości (Dz.U. Nr 45, poz. 453 ze zm.) oraz zgłoszone przez strony. Ustalenie przebiegu granic według stanu prawnego wymaga ustalenia na podstawie dokumentów i innych dowodów, jaki jest zakres prawa własności. Oznacza to, że sąd określa położenie współrzędnych punktów granicznych wyznaczających obszar nieruchomości jako odrębnego przedmiotu własności. Powinien ustalić zatem przebieg granicy w miejscu uwidocznionych w dokumentacji geodezyjnej punktów granicznych, jeżeli wyznaczają granicę prawną, w miejscu położenia znaków granicznych, o ile są usytuowane na granicy prawnej, albo w innym miejscu, jeżeli dowody zgromadzone w sprawie wskazują na jeszcze inny przebieg granicy.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 8 września 2016 r. (...) Sąd Najwyższy wskazał zaś, iż w przypadku sporności granic, ich ustalenie powinno nastąpić w pierwszej kolejności według stanu prawnego, a więc stanu wynikającego przede wszystkim z dokumentów w postaci: map, wyrysów map, operatów geodezyjnych, wyników pomiarów geodezyjnych będących podstawą ewidencji gruntów i wpisów w księgach wieczystych. Natomiast zasada wzajemnego wyłączenia kryteriów przewidzianych w art. 153 kc wyklucza korygowanie przebiegu granic ustalanych według stanu prawnego poprzez włączenie kryterium ostatniego spokojnego stanu posiadania czy kryterium wszelkich okoliczności, w tym względów celowości zarówno co do całej granicy, jak i jej fragmentów. Również interes samych uczestników postępowania, ich stanowisko złożone w toku postępowania, jeżeli nie znalazło wyrazu w oświadczeniach złożonych w wymaganej formie, nie wystarcza do odstąpienia od rozgraniczenia według stanu prawnego. Przyjmuje się również, iż wątpliwość co do stanu prawnego nieruchomości nie uzasadnia jeszcze dokonania rozgraniczenia według kryterium ostatniego stanu spokojnego posiadania, bowiem sama wątpliwość nie wystarczy do stwierdzenia, że stanu prawnego nie da się ustalić. W postępowaniu rozgraniczeniowym nie jest wyłączona możliwość ustalenia takiego stanu prawnego, który uzasadnia przebieg linii granicznych w miejscach, przez które granice przedtem nie przebiegały. Podstawą rozgraniczenia jest aktualny stan prawny, mianowicie z chwili orzekania, choćby w jego wyniku nastąpiło ustalenie dotychczas nieistniejących granic. Przez stan prawny należy rozumieć również stan powstały na skutek zasiedzenia przygranicznych pasów gruntów, o czym sąd powinien rozstrzygnąć w sprawie o rozgraniczenie. Granica określa przestrzenny zasięg nieruchomości i stanowi zmaterializowaną linię w terenie. Granica w ujęciu geodezyjnym jest ustalana przez uprawnionego geodetę zgodnie z procedurami określonymi w rozdziale 6 ustawy i tak wytyczona powinna być granicą prawną odzwierciedlającą w przestrzeni obszar nieruchomości i wyodrębniającą tę nieruchomość, jako przedmiot odrębnej własności. Sąd powinien określić położenie współrzędnych punktów granicznych wyznaczających obszar nieruchomości, jako odrębnego przedmiotu własności. Oznacza to potrzebę ustalenia przebiegu granicy w miejscu uwidocznionych w dokumentacji geodezyjnej punktów granicznych, jeżeli wyznaczają granicę prawną, w miejscu położenia znaków granicznych, o ile są usytuowane na granicy prawnej albo w innym miejscu, jeżeli dowody zgromadzone w sprawie, wskazują na inny jeszcze przebieg granicy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2014 r., (...)).

Ponadto w orzecznictwie przyjmuje się, iż stan prawny wynika z granicy ujawnionej w ewidencji, która korzysta z domniemania zgodności z prawem. Pojęcie stanu prawnego obejmuje również ustalenie spornej granicy między nieruchomościami z uwzględnieniem skutków prawnych wynikających z zasiedzenia części nieruchomości podlegającej rozgraniczeniu, jeżeli była w samoistnym posiadaniu przez okres przewidziany w art. 172§1 k.p.c. przez właściciela nieruchomości do niej przylegającej (tak orzeczenie Sadu Najwyższego z 26.04.1967, (...), (...), nr 14, poz. 206).

Reasumując podstawowym kryterium według którego, stosownie do art. 153 kc powinno nastąpić rozgraniczenie, jest stan prawny przedmiotu rozgraniczenia, a więc stan granic wynikający z dokumentów takich jak mapy, wyrisy z map, wyniki pomiarów geodezyjnych będących podstawą ewidencji własności gruntów i wpisów w księgach wieczystych. Jeżeli tego rodzaju stan prawny daje się ustalić, to granica winna być ustalona zgodnie z przebiegiem linii granicznych w dokumentach. Wyjątkowo zaś granica może być przesunięta w inne miejsce, jeżeli okaże się, że pasy gruntu wzdłuż tej linii stały przedmiotem zasiedzenia przez któregoś z uczestników postępowania rozgraniczeniowego. Jeżeli bowiem nie można ustalić granicy na podstawie dokumentów zaświadczających o zasięgu prawa własności poszczególnych właścicieli gruntów, to kryterium w postaci tak rozumianego stanu prawnego nie daje się zastosować i wówczas powstanie konieczność skorzystania z drugiego kryterium, a mianowicie kryterium jakim jest stan ostatniego spokojnego posiadania.

W niniejszej sprawie, Sąd doszedł do przekonania, iż należało zastosować ostatnie kryterium rozgraniczenia, tj. uwzględnienie wszelkich okoliczności. W sporządzonej opinii biegły wskazał, iż nie można ustalić zakresu stanu prawnego nieruchomości w oparciu o mapy z ewidencji gruntów oraz dokumenty opisowe, które nie zawierają danych liczbowych niezbędnych do ustalenia położenia punktów i przebiegu odcinków granic między działkami (...) a (...).

Uczestnik nie wykazał, by on lub jego poprzednik prawny byłby w posiadaniu samoistnym przygranicznego pasa gruntu (oznaczonego jako przebieg granicy kolorem niebieskim na mapie sporządzonej w trakcie rozgraniczania nieruchomości w postępowaniu administracyjnym – k. 16 akt), a także jaki był zakres posiadania i od jak dawna taki stan istniał. Podkreślić należy, iż przesłuchanie informacyjne nie stanowi dowodu w postępowaniu nieprocesowym. Na rozprawie w dniu 3 listopada 2020r. zarówno wnioskodawca jak i uczestnik zostali pouczeni przez Przewodniczącą o treści art. 232 kpc i art 6 kc. Zarówno wnioskodawca jak i uczestnik nie złożyli żadnych wniosków dowodowych. Zatem ani wnioskodawca, ani uczestnik nie wykazali przesłanek określonych w art. 172 kc prowadzących do zasiedzenia, a które to zasiedzenie prowadziłyby do ustalenia stanu prawnego nieruchomości.

W ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania drugiego kryterium ustalenia granicy tj. według ostatniego spokojnego stanu posiadania. W tym przypadku również ani wnioskodawca ani uczestnik nie wykazali, jaki był ostatni spokojny stan posiadania obu nieruchomości.

Biegły uzasadniając projekt rozgraniczenia w sposób wyczerpując i jasny wskazał, dlaczego granica winna być ustalona środkiem rowu (projektowana linia graniczna od pkt 9 – 12), wskazując na przepisy ustaw, rozporządzeń i zarządzeń (szczegółowo przytoczone na k. 4 i 5 opinii [k. 71- 72 akt]), a także ustaloną w tym zakresie niekwestionowaną praktykę. Na praktykę tę wskazywał również świadek A. K., który dokonywał rozgraniczenia w postępowaniu administracyjnym. W zakresie dalszego przebiegu granicy tj. od pkt 12, poprzez pkt 13 do znaku X, również w ocenie Sądu przebieg granicy został jasno i logicznie uzasadniony. Ponadto Sąd miał na uwadze, iż w 1993r. została wydzielona z działki nr (...) działka nr (...), z pozostawieniem pasa gruntu, który jak słusznie zauważył biegły była pasem - drogą dojazdową do działki nr (...), na co wskazują również mapy ewidencyjne (k. 5 akt).

Mając to na uwadze, Sąd dokonał rozgraniczenia według granicy oznaczonej przez geodetę na mapie kolorem czerwonym, o czym orzeczono jak w pkt 1 sentencji postanowienia na podstawie art. 153 kc.

O kosztach postępowania orzeczono jak w pkt 2 sentencji postanowienia na podstawie art. 520§ 3 kpc, mając na uwadze, iż interesy uczestników były sprzeczne.

Wnioskodawca poniósł koszty postępowania w wysokości 1 720 zł na które składały się: 200 zł opłata od wniosku, 800 zł zaliczki na poczet opinii biegłego, 720 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika wnioskodawcy - adwokata. Kwotę tę Sąd zasądził solidarnie od uczestników na rzecz wnioskodawcy.

Wydatki związane z opinią biegłego w niniejszym postępowaniu wyniosły 3 416,31 zł. Wnioskodawca uiścił zaliczkę w wysokości 800 zł. Różnicę w wysokości 2 616,31 zł należało pobrać solidarnie od uczestników, o czym orzeczono jak w pkt 3 sentencji postanowienia na podstawie art. 83 ust 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych tj. z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 300).

Sędzia

Monika Mleczo - Pawlikowska

ZARZĄDZENIE

1. Odpis postanowienia wraz uzasadnieniem doręczyć pełn. uczestników. wraz z pouczeniem, iż zgodnie z art. 369§ 1¹ kpc, termin do wniesienia apelacji wynosi 3 tygodnie. Doręczenia dokonać przez PI tut. Sądu.

2. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

C. dnia 10 czerwca 2022r.

Sędzia

Monika Mleczo - Pawlikowska